

Wings Airways & The Taku Glacier Lodge

Welkom aan boord!

Lees de DeHavilland Otter Passenger Briefing voorafgaand aan uw vlucht voor belangrijke veiligheidsinformatie!

1. Houd veiligheidsgordels vastgemaakt voor de duur van de vlucht. Om de seatbelts losgespen, trek het zilver tab up.
2. Er zijn vier uitgangen van dit toestel. Twee bevinden zich aan de voorzijde op het vliegtuig en beide bevinden zich in het achterschip. Om een deur te openen, draait u simpelweg de knop en duw de deur uit.
3. Roken is nooit toegestaan op of in de buurt van het vliegtuig.
4. Twee brandblussers bevinden zich in het vliegtuig. Een daarvan is op de stoel van de piloot; de andere is gelegen in het ruim van het achterste van het vliegtuig. Om een brandblusser te bedienen, haal hem uit zijn behuizing, trek de ring, knijp het handvat en richt aan de basis van de brand.
5. Elke bewoner heeft toegang tot een opblaasbaar reddingsvest. Reddingsvesten bevinden zich in de voorkant van alle passagiers in een grijze zak, met uitzondering van de co-piloot, die is gelegen in de deur zakje. Do reddingsvesten niet te verwijderen, tenzij vertelde dat te doen door de piloot. Om het vest te bedienen, trek hem over je hoofd en bind het rond je taille. Niet blazen tot buiten het vliegtuig! Om pull blazen op de rode koord of blazen in de rode buis.
6. De EHBO-kit en nooduitrusting is gelegen in het achterschip van het vliegtuig in de bagageruimte.
7. Briefing kaarten bevinden zich in de voorkant van je ofwel in de rugleuning of grijs zakje, met uitzondering van de co-piloot, die is gelegen in de deur zakje.
8. Elk elektronisch apparaat dat verzendt of ontvangt een signaal moet worden uitgeschakeld.

Hoewel het opstijgen op het water lijkt misschien een beetje vreemd, een watervliegtuig is perfect voor Alaska. Waar je reis hier zie je kleine vliegtuigen wordt gebruikt. Net als auto's in andere staten. En eenmaal in de lucht, het perspectief biedt een geweldige manier om de bezienswaardigheden te zien ... en we zijn er trots op om te pronken met een aantal van de beste rond Juneau vandaag. Aan de overkant van het kanaal van het

centrum Juneau is Douglas Island en zoals Juneau, de ontdekking van goud in de nabijgelegen kreek veroorzaakt elke stad worden gebouwd in het begin van 1880. Goud te winnen in kreek maakte al snel plaats voor grote onderneming mijnen boren onder de grond. Dat komt omdat het goud was lage kwaliteit en vereist de grotere efficiëntie van grootschalige mijnen. De hoogtijdagen van de goudwinning in de buurt van Douglas was in het begin van 1900. Als u in staat om te vliegen door hen was geweest, zou je spoorwegen, winkels, de stempel molens, pieren huizen en werven over het water hebben gezien.

De grote goudwinning inspanningen op Douglas kwam tot rampzalige conclusie in 1917, toen een grot in ondergelopen mijngangen onder het water. De omringende bergen waren, en zijn nog steeds enkele van de rijkste goud vooruitzichten in Zuidoost. De AJ mijn in Juneau definitief gesloten tijdens de Tweede Wereldoorlog. Maar op de AJ en in het hele gebied Juneau, recente exploratie, en de hogere prijs van goud, heeft verscheidene mijnen gebracht aan de rand van de heropening.

Hoewel Juneau is gelegen op het vasteland en is verbonden met Canada en de rest van de Verenigde Staten, zijn er geen wegen die leiden naar Alaska's staat hoofdstad. Zoals we hoger krijgen zijn gemakkelijk te zien waarom: het water aan de ene kant en de bergen aan de andere kant. Ieder van ons krijgt, en vertrekt vanaf, Juneau alleen per boot ... of vliegtuig.

Het water onder ons is Gastineau Channel. Het scheidt Douglas Island rechts van het vasteland links. Alle schepen komen de Gastineau Channel en zal op dezelfde manier te verlaten ... omdat het kanaal droog gaat aan de andere kant bij eb. De beroemde Engels ontdekkingsreiziger George Vancouver zeilde heel Zuidoost-Alaska in de late 1700's op zoek naar de Northwest Passage. Toen hij bij Gastineau Channel kwam, was het niet eens mogelijk te varen omdat het kanaal werd geblokkeerd door ijs dat af had gekalfd van de gletsjers gaan we binnenkort zien.

Vancouver uitgeroepen meeste van de belangrijkste waterwegen in Zuidoost en veel van het landoppervlak. De meeste waren voor collega-officieren bij de Koninklijke Marine en de prominente Britse politieke figuren. Douglas Island aan de rechterkant werd vernoemd naar John Douglas, bisschop van Salisbury. We zullen door "Salisbury Point" in een tijdje. Verderop is Stephens Passage. Vancouver noemde het de secretaris van de Britse Admiraliteit. We nemen een pauze te nemen om gewoon te genieten van het uitzicht.

Beyond Douglas Island en over Stephens Passage is Admiralty Island. Het werd ook genoemd door Captain Vancouver. Tegenwoordig is dit 160 kilometer eiland is door het Congres is aangewezen als Admiralty Island National Monument Wilderness. Slechts een deel van het eiland is zichtbaar, maar het is 2590 vierkante kilometer kleiner is dan het Juneau Icefield we zullen vliegen voorbij. Admiralty is echter groter dan Rhode Island, maar dat Admiraliteit heeft slechts een klein stadje; Angoon bevolking 639, Rhode Island heeft veel en een bevolking van een miljoen. Wat Admiralty heeft veel wil beren. In feite zijn er bijna twee keer zoveel grizzly beren op Admiraliteit als er mensen zijn. En er is nog meer bald eagles ... meer dan in de rest van de Verenigde Staten.

In de wateren rond Admiralty Island en al de rest van de duizend eilanden in Zuidoost is er meer dieren in het wild en het mariene leven, zoals bultruggen, zeeleeuwen, zeehonden, bruinvissen, orka's ... en er is vis, de meest gewaardeerde waarvan zalm en heilbot. De plaat koning zalm woog 40 kilo. De plaat heilbot was 182 kilogram.

Stephens Passage is het water tussen ons en Admiralty Island. Als we verder vliegen naar beneden Stephens Passage de vissersgemeenschap van Petersburg de volgende stad zou zijn. Het is afstand 160 kilometer. Ketchikan ongeveer 370 kilometer in dezelfde richting. En als je bleef gaan, zou je Seattle, te bereiken na 1500 kilometer. Als we wendde zich tot het westen zouden we uiteindelijk bereiken Anchorage, de grootste stad van Alaska, maar pas na het vliegen 965 kilometer.

In plaats daarvan zullen we in de richting van British Columbia, Canada. Het is weg van de Taku Inlet slechts 48 kilometer. Overigens was Taku Inlet niet genoemd door Captain Vancouver. In plaats daarvan werd vernoemd naar de lokale Taku Tlingit indianen.

Op een gegeven moment gletsjers bedekt het grootste deel van Zuid-Oost, alleen de hoogste toppen stond boven het ijs. Ze zijn de scherpe, puntige degenen. De bergen met afgeronde toppen waren allemaal gladgestreken afschrikken door het uitgraven van de macht van de bewegende ijs.

Vroege dag mijnwerkers uitgeroepen tot een van deze nabijgelegen pieken Berg van schapen. Juiste idee, verkeerde dier. Er zijn geen schapen in Zuid-Oost; we geiten. En soms zul je ze te zien in de volgende ruggen. Ze zijn allemaal wit. By the way, geiten hebben korte rechte hoorns. Dall schapen, die die vroege mijnwerkers dachten waren geiten hoorns gekruld.

Onder ons de verschillende kleuren van het water in de Taku Inlet worden veroorzaakt door het mengen van glaciale slib uit de rivier en zout water uit de zee. Verderop zijn enkele van de gletsjers van de Juneau Icefield. Ze markeren het zuidelijke einde van de Icefield. De Icefield strekt zich uit van hier 128 kilometer naar Skagway en naar beneden stroomt beide zijden van de Coast Range Mountains dat de grens tussen Alaska en Canada vormen.

De Taku River is verderop. Het vloeit voort uit het binnenland van British Columbia om het zout water oceaen in Alaska. En het is gedacht om de route gebruikt door de vroegste bewoners die tussen de 6.000 en 10.000 jaar geleden naar Zuidoost-Alaska gekomen zijn. Die eerste bewoners waarschijnlijk gevolgd zalm langs de rivier en een keer hier, verschillende gemeenschappen gevestigd in het gebied.

Natives woonde in Zuidoost-Alaska lang voordat ontdekkingsreizigers aangekomen. Toen de Russen, Spaans, Engels en de Amerikanen zeilden naar Zuidoost vonden zij inheemse mensen die al geavanceerde culturen had ontwikkeld. Men denkt dat het leven was relatief eenvoudig voor Inwoners in Zuidoost, en dat is een reden waarom hun cultuur bloeide. Het leven was makkelijk voor een deel omdat het voedsel van de zee en het land was overvloedig en overvloedig. Zalm en heilbot waren overvloedig in het water en er waren herten, beren, vogels en bessen op de wal. Gemakkelijke toegang tot voedsel

en milde temperaturen in de winter betekende dat de eerste bewoner elk moment hoefde niet te eenvoudig worden besteed aan het proberen te overleven. En dat betekende dat er was extra tijd om een hoge vaardigheden in de kunst en andere culturele activiteiten te ontwikkelen. Die vaardigheden worden nog steeds beoefend door enkele van de Tlingit en Haida Natives, die vandaag in Zuidoost Alaska leven. Een van de meest voor de hand liggende symbolen zijn de tientallen totempalen die vandaag de dag staan in Juneau. De meeste van hen zijn in de binnenstad. Daarnaast zijn veel winkels in Juneau voeren ook Inheems-houtsnijwerk en sieraden items, dekens, manden en nog veel meer.

Deze eerste gletsjers zijn de Norris en Taku. Ze zijn een aantal van de 38 verschillende gletsjers die voortvloeiën uit het Juneau Icefield. De Taku is ongeveer 50 kilometer lang en het is één van de weinige gletsjers op het hele Icefield dat is het bevorderen. Nog maar 200 jaar geleden de Taku-gletsjer stroomde over de rivier het creëren van een hoog ijs dam en een groot meer achter de gletsjer. Als het houdt oprukkende op het huidige tempo wetenschappers voorspellen dat het zal opnieuw dam de rivier niet te veel jaren van nu. Hoewel vandaag de dag, de Taku stopt aan de wal, zoals onlangs in 1930 de Taku gletsjer eindigde op tidewater en gekalfd grote ijsblokken in Taku Inlet. In die tijd was het een populaire bestemming voor de zomer cruiseschepen. Maar naarmate de gletsjer naar voren geschoven hopen aarde werden geduwd aan de voorkant ervan. Ze hielpen in het gebied te vullen. Then van 1939 het water was zo ondiep cruiseschepen kon niet opstaan de inlaat. En dat is het geval is.

Al in de late 1800's spectaculaire gletsjers trok een aantal van de eerste toeristische cruiseschepen naar Zuidoost. Na John Muir schreef over zijn reizen naar Glacier Bay anderen wilden het en een toeristische industrie ontwikkeld zien. Schepen voeren ook de 98'ers naar zuidoost ... Die op zoek naar rijkdom in de Klondike Gold Rush stapten op ongeveer alles wat dreef in Seattle voor de reis naar Skagway net voor het begin van de eeuw. Maar van de schriftelijke uiteenzetting van de boten en de overvolle omstandigheden aan boord, waren ze niet gezien als cruiseschepen door iedereen. Vandaag Zuidoost Alaska trekt honderduizenden bezoekers elke zomer. En je krijgt te zien wat er in de komende nok wanneer u veranderen vormen de "zeeniveau" view aangeboden door de schepen om de weergave "sky level" aangeboden door float vliegtuigen.

De Norris gletsjer is ongeveer de helft van de lengte van de Taku, en in tegenstelling tot de Taku, is het Norris terugtrekt. Het is om dat te doen sinds 1917. De reden hiervoor een gletsjer is zo dicht bij andere ontwikkelingen, terwijl de andere retraits, is vanwege de verschillende bron van elke gletsjer. De Taku is langer en heeft een bron bij een hogere hoogte waar meer sneeuw valt.

Al deze gletsjers gevormd hoog in de Icefield waar de 32 meter of meer van de sneeuw valt elke winter. Wanneer een paar honderd voet geaccumuleerde het gecombineerde gewicht is voldoende om de kleine sneeuw kristallen veroorzaken versmelten gletsjerijs. Na jaren van dit proces wordt herhaald, wordt de accumulatie groot genoeg dat het ijs gaat het bassin overstromen wanneer het werd gevormd en Begint downhill. De

onderkant van de gletsjer, waar het beweegt over de grond, is eigenlijk plastic-achtig vanwege het grote gewicht erboven.

Sommige gletsjers bewegen enkele meters per dag. Anderen verhuizen veel minder. Uiteindelijk het ijs van de bron van de gletsjer naar beneden beweegt het dal en het gezicht van de gletsjer bereikt. Wanneer het afkalven en het smelten van het gezicht is groter dan van tevoren van de gletsjer, het netto resultaat is de terugtrekkende gletsjer. En dat is wat er gebeurt met het grootste deel van de gletsjer is op dit moment in het Juneau Icefield. Hoewel veel gletsjers zijn nu terugtrekken, wetenschappers zeggen dat slechts een kleine daling in de wereld van de temperatuur, of een kleine verhoging van het bedrag van de jaarlijkse neerslag nodig zou zijn om deze terugtrekkende gletsjers veranderen in het bevorderen van degenen.

De Juneau Icefield is de vijfde grootste ijsveld in Noord-Amerika, en als een eerdere vergelijking, Rhode Island is de maatstaf. Dit Icefield is 3900 kilometer 160 kilometer, en dat is groter dan Rhode Island. Hier is nog een vergelijking. In heel Alaska zijn er bijna 48.000 kilometer van de gletsjers. Dat is ongeveer de grootte van South Carolina. Als dat lijkt een veel ijs, er is genoeg ruimte om in Alaska te zetten. Gletsjers dekken minder dan 5% van de oppervlakte van de staat.

Resterende Icefield Today's geven een goede indruk van wat een groot deel van de aarde was als tijdens de grote ijstijden lang geleden ... bladen van ijs bewegen over het land, een paar scherpe pieken nog steeds zichtbaar is boven het ijs duizenden meters diep. Tijdens de laatste grote ijstijd, ongeveer drie miljoen jaar geleden, een derde van het aardoppervlak is bedekt met ijs. Hier in Alaska van het Zuidoosten een stuk ijs een mijl dik bedekt alles onder de 1.500 meter hoogte en tot ver buiten de huidige kusten. Dan ongeveer 20.000 jaar geleden, 's werelds weer opgewarmd, het ijs zich terugtrok en gesmolten, en het waterpeil steeg. Valleien die bedekt was met ijs nu werden overspoeld door de zee.

Today's gletsjers zijn overblijfselen van een meer recente glaciale voorhand dat ongeveer 3000 jaar geleden heeft plaatsgevonden, dat is ongeveer de tijd dat David verenigde de Hebreëën. De gletsjers in Zuidoost geavanceerde weer, maar alleen naar het dal monden, niet helemaal tot aan de open kust en ze niet alle van de bergtoppen te dekken. Daarna begonnen ze terug te trekken ongeveer 250 jaar geleden, een paar tientallen jaren voordat de Amerikaanse Revolutie. In de omgeving van Glacier Bay bijvoorbeeld, heeft het ijs 112 kilometer teruggetrokken in die tijd.

Hoewel de gletsjers zijn bevroren het hele jaar door, betekent dat niet dat ze verstoken van het leven. Skiërs en bergbeklimmers soms rapporteren dier spoorlijn over de gletsjers. Er zijn ook vogels en insecten.

Er is ook andere leven op de Icefield, de mens. Elke zomer sinds het midden van 1940 wetenschappers en studenten blijven onderzoeksprojecten terug begonnen toen. Een reeks van hutten die zijn gebouwd op de rotsachtige out bijsnijden s dienen als thuis tijdens de bijna twee maanden zomer onderzoek seizoen. Een van de dingen die wetenschappers hebben ontdekt is dat vanwege de ligging, de Juneau Icefield is erg

gevoelig voor kleine klimaatveranderingen die grote mondiale betekenis kunnen hebben. En deze wetenschappers voorspellen zal er nog een kleine ijstijd in de komende 200 tot 300 jaar en een grote ijstijd 10.000 tot 30.000 jaar. Dat zal gebeuren, zeggen ze, tenzij onnatuurlijke krachten komen om het klimaat in de wereld te domineren. Dingen zoals het broeikas-effect, die een opwarming van de aarde kan veroorzaken. Als dat gebeurt ijsvelden als dit zo goed als de poolkappen smelten en dat zou veroorzaken wereld zeespiegel stijgen.

In aanvulling op de zomer wetenschappers, de Icefield is ook de thuishaven van ijs wormen. Sommige mensen denken dat het gewoon een verhaal, maar het ijs wormen bestaan. Ze wonen in de buurt van het oppervlak van deze gematigde gletsjers. De wormen zijn minder dan een inch lang en te eten in de lucht stuifmeelkorrels, varen sporen en de rode algen die ook woont in de sneeuw. Gewoon een woord aan het verstandig hier, toen we terug naar Juneau te krijgen, als je wagen in een lokale bar, moet u goed kijken op de bodem van het glas ... voor het ijs wormen.

Twee van de meest spectaculaire gletsjers van het gebied worden genoemd en Oost- en West-Glaciërs. Ze stromen en tuimelen tussen 1400 meter twin gletsjer pieken in het meer. Toevallig is er een warme voorjaar onder een deel van het meer. Het is een favoriete waterskiën plek voor degenen met de zomer hutten langs de rivier Taku. Er zijn een paar dozijn hutten langs de rivier. Voor de meesten is het een get-away plek, maar een paar te wonen van de Taku het hele jaar door.

Het is ongeveer 80 kilometer van Juneau door het water naar de rivier Taku. De meeste gebruik jet-boten die slechts enkele centimeters water te putten en hebben geen as en propeller steken beneden de boot. De reden dat ze nodig hebben geringe diepgang boten is het grote zandbank aan de monding van de rivier. Een bijkomend probleem is de zilt water. Het is gevuld met zo veel slib van gletsjers dat het niet mogelijk is om te zien door het water. Het vinden van de verschuivende kanaal is altijd moeilijk, laat staan het zand bars en haken en ogen, zodat schippers proberen te gaan rivier op een opkomend tij in boten die heel weinig water te trekken.

Het is ongeveer 32 kilometer van de monding van de Canadese grens. Natuurlijk, in deze woestijn land, er is geen douane-station, zodat schippers gemakkelijk de grens kunnen oversteken, hoewel zij geacht worden om formulieren in te vullen. Boten kunnen gaan een andere 112 kilometer stroomopwaarts voor vervoer naar stroomversnellingen die stoppen verdere vooruitgang. Tijdens de Klondike goudkoorts, de Taku River was een van de routes wordt gebruikt om de goudvelden te krijgen, maar dit was nooit zo populair als de Chilkoot Pass Skagway.

De lage landen langs de rivier Taku zijn populair elanden jachtgebieden. Deze majestueuze dieren een gewicht tot 720 kilogram. Ze zijn veel vaker voor in de meer noordelijke delen van Alaska, in de buurt van Anchorage en Fairbanks, maar de Taku River is een van de plaatsen waar ze zijn gevonden in Zuidoost, dus houd je ogen open in de flats langs de rivier voor de eland.

Zuidoost heeft veel meer dragen dan eland. Ze zijn een beetje moeilijk te zien vanuit de lucht, maar we ze soms te zien. De meest waarschijnlijke plaats is langs zalm paaien streams. Tijdens de zalm runs, beren kloof zelf op eenvoudige maaltijden en op de vet die nodig zijn om ze uit te voeren door middel van winterslaap. We hebben twee soorten van de beer gekregen; de bruine of Grizzlie, en de zwarte beren. De bruine beer kan groeien tot negen honderd pond, de zwarten zijn veel kleiner. Hoewel iedereen die in de bossen in Zuidoost moet zich bewust zijn van de beren en nemen voorzorgsmaatregelen, slechte ontmoetingen zijn zeer zeldzaam.

Uiteraard zijn deze bossen zijn gevuld met vele andere dieren, de meeste te klein om te zien vanuit de lucht. Er zijn tal van herten in Zuidoost. Ze heten Sitka zwart-staart en ze groeien tot ongeveer 78 kilogram. Zij waren een belangrijke bron van voedsel voor de vroege bewoners, en zijn nog steeds vandaag. Herten zijn er in overvloed hier genoeg, dat er een zes maanden jachtseizoen en een zak limiet van vier. Neem even de tijd om te zoeken naar dieren. Als je iets te spotten kunt u wijzen het uit aan iedereen aan boord.

Sommigen van jullie hebben een stop bij de Taku Glacier Lodge opgenomen, terwijl sommige van jullie zullen doorgaan naar het centrum van Juneau.

Het huis zelf is gebouwd in 1923 voor een Juneau arts die het gebruikt als we op jacht was en vissen in het gebied. De volgende eigenaar was de erfgename van een hout fortuin. Ze liet de lodge naar haar verpleegster, Mary Joyce. Mary had geleefd in de lodge als een huishoudster en verpleegkundige. Ze had het verhogen van sledehonden en gebruikte ze in de winter om brandhout te halen en om te reizen op het bevroren Taku River. In december 1935 aanvaard Mary Joyce een uitnodiging aan de Fairbanks Ice Carnaval bij te wonen. Ze besloten om de 1600 kilometer per hondenslee reizen. Het kostte haar 52 dagen. Dat is een gemiddelde van 32 kilometer per dag, ondanks temperatuur die -45 graden Celsius bereikt.

Als een referentiekader, de toppen van de pieken op ongeveer 1350 meter. Aan de rechterkant van het vliegtuig de dichtstbijzijnde bergtoppen zijn slechts iets lager.

Op de terugweg heb je een andere kijk op de Taku en Norris Gletsjers aan de rechterkant van het vliegtuig te hebben. De Taku is de grote. Het gezicht is ongeveer 8 kilometer over. Deze gletsjers, en het gat in de muur aan de overkant van de lodge markeren het zuidelijke uiteinde van het Juneau Icefield. Als u op de gletsjers hier kwam en begon te skiën noorden je zou kunnen gaan 128 kilometer zonder ooit het afstappen van de sneeuw en ijs.

Meestal is het mogelijk om sommige delen van zeer heldere blauwe ijs te zien in de gletsjer. Het is dat de kleur vanwege de manier waarop ijskristallen te groeien. De grote druk die nodig is om sneeuw kristallen veranderen om ijskristallen elimineert scheuren of luchtballen. Deze dichte ijskristallen fungeren als prisma's, ze absorberen alle kleuren behalve blauw, die tot uiting komt als een kleur die we zien. Zoals de blootgestelde blauwe ijs begint te smelten, scheuren ontwikkelen en lucht in de vorming van bubbels. Dan in plaats van alleen blauw, zijn alle kleuren van het licht gereflecteerd en het oog ziet wit.

Elke zomer is er een grote run van de zalm van de Taku River. Wanneer dat gebeurt commerciële gillnetters vissen dit gebied tijdens de openingen. Dat doen ze door te laten lange netten van de achterkant van hun boten. De netten worden opgehouden door praalwagens. Na een tijdje visser haul in de netten, hopelijk gevuld met zalm. De Alaska Department of Fish and Game regelt de visserij in de staat en beperkingen zijn ingesteld om voldoende zalm te ontsnappen, hier op de rivier Taku, en alle andere rivieren, zodat ze kunnen paaien en voortzetting van de zalm levenscyclus.

We zullen de landing terug in Juneau kort, en een vlucht als deze toont enkele van de redenen waarom velen van ons kiezen om hier te wonen. De woestijn is letterlijk direct buiten onze achterdeur en onze voortuinen worden gewassen door de wateren van de Inside Passage. Het is een geweldige plek om te spelen, wanneer het werk wordt gedaan. In Juneau, een groot deel van het werk voor de overheid. Niet verwonderlijk met het staatskapitaal hier gevestigd. Er zijn ook een aantal federale agentschappen met Juneau vestigingen waaronder het hoofdkwartier van het 17e arrondissement Coast Guard. Juneau bevolking is ongeveer 30.000 is daarmee de derde grootste stad in Alaska achter Anchorage en Fairbanks. Net als de andere gemeenten in Zuidoost, alle moderne voorzieningen zijn direct beschikbaar.

Want dit is de hoofdstad, maar er is een jaarlijkse stijging van de bevolking in januari toen onze wetgevende macht bijeenroept. De gouverneur woont ook in de stad en wordt verkozen voor een termijn van vier jaar in een huis door de staat.

Er zijn tal van warme zonnige dagen tijdens de zomer in Juneau, maar iedereen tijd doorbrengen in Zuidoost is klaar voor de regen te zijn. De combinatie van de noordelijke Stille Oceaan aan de ene kant en deze kust bereik bergen aan de andere kant zorgt het zeeklimaat. Juneau krijgt ongeveer 177 centimeter regen per jaar ... nooit erg hard, maar licht en frequent. Om enkele van de regen is een nadeel, maar de meeste kijk maar eens van de positieve kant, plannen maken en ga dan ongeacht het weer ... en hebben een goede tijd. Of we dragen t-shirts en shorts, of rubber laarzen en regenjassen.

Door onze noordelijkste locatie is er een hele verandering in daglicht uur gedurende het jaar. Op de langste dag in Juneau de zon ongeveer 4 in de ochtend en bewaart na 10 's nachts. Dat is 18 uur daglicht en veel tijd om te spelen. Natuurlijk betalen we een prijs in de winter, wanneer op de kortste dag de zon opkomt om 9:45 en stelt 7 uur later net na 16:00.

Als we terug naar het centrum van Juneau zullen we vliegen over de rots dump ... het is een groot gravel punt net voor waar de cruiseschepen zijn verankerd. De rots stortplaats is ontstaan uit de tailings, of afvalgesteente, uit het begin van mijnbouwactiviteiten in Juneau. Natuurlijk niet elk stuk van goud werd genomen uit de tailings, zodat de lokale golfers in de vroege dagen ging er een paar te raken, hebben het zogenaamde miljoen dollar golfbaan. Een ander overblijfsel van de vroege mijnbouw dagen in Juneau zijn zichtbaar op de heuvel aan de rechterkant boven je schip. Het is de betonnen fundering van wat vroeger de molen die het erts verpletterd bij het goud te krijgen. De molen vloog in brand en brandde in 1965, zo'n 20 jaar na de mijnen gesloten.

Als we de aanpak van de Juneau waterkant, dan kunt u controleren of uw veiligheidsgordel is nog steeds bevestigd. En mocht u een reis naar Juneau weer, laat Wings Airways deel uitmaken van uw vlucht plan.

Dank u voor het komen langs met Wings Airways en geniet van de rest van uw verblijf in Juneau en de rest van Inside Passage Zuidoost Alaska.

The Historical Taku Glacier Lodge

De Taku Glacier Lodge is in 1923 gebouwd door Dr. Harry C. DeVighne, een Juneau-arts voor de A. J. Gold Mine. Het werd gebruikt als een jacht- en viskamp en heette Twin Glacier Camp nadat de twee gletsjers stroomopwaarts van de lodge waren. Oorspronkelijk was er alleen het hoofdgebouw van de lodge en waren de slaappleaatsen in grote tentframes. Mensen en voorraden werden vanuit Juneau per rivierboot of binnenvaartschip vervoerd en bij hoogtij moesten uitstapjes worden gemaakt om over de talrijke zandbars in de rivier te kunnen varen. De meeste benodigdheden worden nog steeds op deze manier vervoerd. In het najaar van 1930 bezocht mevrouw Erie L. Smith de lodge terwijl ze op haar zeiljacht, de 'Stella Maris', toerde door Zuidoost-Alaska. Mevr. Smith was de dochter en erfgenaam van houtarbeider Leigh Hackley die bekendstond om zijn grote legaten naar de stad Muskegon, Michigan. Reist met haar zoon Leigh Hackley, en haar verpleegster, Mary Joyce, kocht mevrouw Smith Twin Glacier Camp als een tweede huis voor zowel zomer- als wintergebruik. Haar zoon Hack bleef het hele jaar door op de lodge en Mary Joyce bleef als huishoudster en verpleegster. Hack hield een aantal mannen bezig met het bouwen van nieuwe gebouwen en het onderhouden van de plek. De blokhutten "Cedar" en "Killisnoo" zijn op dit moment gebouwd.

Mevrouw Smith keerde elke lente terug met de 'Stella Maris' vol met voorraden. Het jacht was voor de Taku-gletsjer verankerd en de voorraden werden per boot naar de lodge vervoerd. Deze omvatten hooi en voer voor de raszuivere koe en haar jaarlijkse nakomelingen. Omdat er geen stieren in de vallei waren, werd de koe elke herfst aan Juneau blootgesteld om te worden gefokt. Ze paste zich goed aan het leven aan de Taku aan; in feite was haar favoriete snack rauwe zalm, die ze zo snel zou eten als Hack het kon fileren.

In 1934 vertrok Hack op een jachtreis op de rivier de Stikine en werd in Wrangell getroffen door een hartaanval en stierf. In het voorjaar gaf mevrouw Smith de lodge aan Mary Joyce en ze bleef elk jaar terugkomen, zolang haar gezondheid dit toeliet. Ten tijde van de dood van Hack waren er 14 gebouwen, 15 sledehonden en 3 stuks vee.

Mary Joyce was een avontuurlijk meisje en toen ze een uitnodiging ontving om deel te nemen aan het Fairbanks Ice Carnival 1936, besloot ze de reis over land te maken met een hondenslee. Ze vertrok in december 1935 vanuit de lodge met 5 honden en een volle slee om 1600 kilometer af te leggen. Ze reisde veel van de afstand alleen en gebruikte gidsen voor delen van haar reis. Mary bracht drie maanden op het spoor waarvan ze

eigenlijk 52 dagen reisde, gemiddeld 32 kilometer per dag, ondanks temperaturen tot -45 graden Celsius en slechts een paar uur daglicht per dag. De slee en het harnas dat ze tijdens de reis gebruikte, zijn te zien in de Taku Lodge.

Mary en Hack waren begonnen sledehonden op te voeden tijdens hun jaren in de lodge, ze aan het werk te zetten met brandhout in de winter en ze te gebruiken voor reizen op de bevroren Taku-rivier. Na Mary's reis naar Fairbanks begon ze met het fokken van een rij honden waarvan de vader J.P. haar leidende hond was op de 1000 mijl lange reis. Ze werden bekend als de Taku-rivier Huskies. Mary ging ook vliegen, maar op een van haar allereerste vluchten kreeg ze een ongeluk en ze gaf het vliegen op. Het "T" -vormige gebouw aan de oever van de Taku Lodge werd gebouwd als een vliegtuighangar, maar werd nooit gebruikt. Mary opende de lodge en exploiteerde het met succes als toeristenoord en noemde het Twin Glacier Lodge. Ze bezat het tot 1942 toen ze het aan meneer en mevrouw Royal O'Reilly verkocht. In Juneau opende Mary twee bars aan South Franklin Street en leefde boven de "Lucky Lady" tot haar dood in 1976.

De lodge werd in 1949 Taku Glacier Lodge en sindsdien zijn er verschillende eigenaren en vele goede tijden geweest. In 1971 werd het gekocht door Ron Maas van Juneau. Op het moment van zijn aankoop had de lodge veel basisreparaties nodig en was hij gedurende twee jaar gesloten. Ron werd verliefd op Taku Glacier Lodge en in 1972 ontmoette hij Kathy wiens droom was om in de wildernis te leven. Ze besloten het grootste deel van hun leven te wijden aan het terugbrengen van de lodge naar zijn oorspronkelijke staat. Ze trouwden in 1974 voor de granieten openhaard. De Maas gebruikte de lodge als hun thuis en trok zes jaar lang hun vrije tijd en geld in om de hoofdgebouwen van de lodge opnieuw te bouwen. In 1979 besloten de Maas om hun liefde voor de Taku Glacier Lodge te delen met bezoekers van Zuidoost-Alaska door de tour aan te bieden die je vandaag hebt meegemaakt. In 1993 besloot de familie Maas om met pensioen te gaan en verkocht de lodge aan een Juneau-stel, Ken en Michelle Ward. Ken groeide op in Ketchikan, verhuisde naar Juneau in 1967, waar hij later een luchttaxibedrijf bezat en uitbaatte. Michelle werd geboren in Seattle en opgegroeid in de Usibelli-kolenmijn in Healy, Alaska. Ze werkt sinds 1973 voor Alaska Airlines. Ken en Michelle waren in 1985 getrouwd. Ze hebben 5 kinderen die allemaal in Alaska zijn geboren (Michael, Natalie, Buzz, Ryan & Kevin). Sinds ze de lodge hebben gekocht, hebben ze ook verschillende zwarte beren geadopteerd die vrij vaak op bezoek zijn. De beroemdste, "Scarface", bezocht 17 jaar totdat hij in 2002 verdween. Veel van de mensen bij de Lodge zijn van onschatbare waarde geweest in het helpen om je te dienen voor meerdere jaren. Namens hen en onze familie bedanken wij u dat u de tijd hebt genomen om deze speciale plek te delen. We hopen dat je er net zo van genoten hebt als zij.

Bedankt dat je bij ons bent gekomen!